

at man derved i væsentlig Grad kom til at trykke Kursmarkedet. Nu maa jeg maaske have Lov til i al Beskedenhed at sige til den højtærede Finansminister, at naar han vil imødegaa et Medlem, bør han ikke tillægge denne andre Betragtninger, end han har gjort gældende. Men de Betragtninger, som den højtærede Finansminister imødegik, vare i alt Fald ikke dem, jeg havde gjort mig til Talsmand for. Den højtærede Finansminister sagde, at hvis jeg mener, der kan kastes 3 og 7 Mill. Kr. i Kreditforeningsobligationer paa Markedet indenfor en kort Tid, tager jeg ganske og aldeles fejl. Ja selvfølgelig, men det har jeg heller ikke gjort mig til Talsmand for, tværtimod. Hvis den højtærede Finansminister har hørt efter eller bagefter har læst mine Udtalelser, vil han se, at det netop var det modsatte, jeg gjorde mig til Talsmand for, netop dette, at man skulde ikke gaa hen og kaste Millioner paa Markedet paa een Gang. Det, jeg anbefalede, idet jeg henviste til, at der i Forvejen kastes mindst et Beløb af 100 Mill. i Obligationer paa Markedet, var, at saa vilde et mindre Obligationsbeløb, som kastedes paa Markedet, naar det skete successivt, ikke øve nogen større Indflydelse paa Kurserne. For nærmere at forklare, hvad min Mening var, skal jeg sige til den højtærede Finansminister, at jeg selvfølgelig ikke mener, at han nu inden Terminen skal kaste disse Millioner af Obligationer paa Markedet. Det har jeg hverken ment eller sagt, jeg har tværtimod sagt det modsatte; men det er min Overbevisning, at naar vi ere komne vel over December Termin, hen i Januar, Februar, kan den højtærede Finansminister meget vel uden at trykke Fondsmarkedet sælge f. Eks. for $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Kreditforeningsobligationer om Maaneden. Det føler jeg mig overbevist om, at den højtærede Finansminister kan, og da jeg tror, han er en ret fornuftig Mand, føler jeg mig for Resten ogsaa overbevist om, at det er den Vej, han vil gaa. Den højtærede Finansminister anførte forleden Dag, at han havde henvendt sig til Folk, som havde Forstand paa dette Spørgsmaal; men, sagde han, henvendt til mig, til Folk, som ikke vide Besked med, hvad der overhovedet kan gøres her i Landet med Hensyn til Salg af Obligationer, kan det vist ikke nytte at henvende sig. Jeg forlanger selvfølgelig ikke, at den højtærede Finansminister skal henvende sig til mig, og jeg forlanger heller ikke, at den højtærede Finansminister i mindste

Maade skal tage Hensyn til de Udtalelser, som jeg her fremsætter, men naar jeg nu forudsiger, at den højtærede Minister al ligevel inden Aar og Dag vil være gaaet den Vej, jeg her har antydet, vil jeg dog nok have Lov til at tale med den højtærede Minister om et halvt Aars Tid. Vi kunne da se, hvem der faar Ret. Det gør ikke noget, at den højtærede Minister ikke tager Hensyn til mine Udtalelser; jeg tror, det vil vise sig, at den Spaadom, jeg har fremsat, er rigtig, og at den højtærede Minister netop vil gøre, hvad jeg har forudsagt.

Første Viceformand (Jensen-Sønderup): Jeg har Indtryk af, at Medlemmerne ville foretrække at fortsætte og saa vidt muligt søge at blive færdige med Finanslovforslagets Behandling i dette Møde fremfor at tage Aftenmøde. Under denne Forudsætning henstiller jeg til de efterfølgende Talere at medvirke til, at det bliver muligt at slutte Mødet indenfor en rimelig Tid.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Onsted): Til det ærede Medlem fra Horsens (P. T. Nielsen) skal jeg blot gøre den Bemærkning, at det synes, han har en vis Skræk for Spørgsmaal, som i mindste Maade kunne henregnes til Toldbeskyttelse. Men jeg skal sige, at naar her er et Spørgsmaal, som ikke er tilstrækkeligt oplyst endnu, og hvorved der kun tages Hensyn til den danske Arbejderklasse, uden at det kan skade nogen anden, er jeg ikke til Sinds at ville indrangere det under Begrebet Toldbeskyttelse. Hvis det derimod bliver uforholdsmæssig dyrt, er det en anden Ting. Derfor har jeg intet Standpunkt taget, derfor ere Overvejelserne ikke færdige, og derfor kan det ærede Medlem spare sig den jyske Betegnelse, naar han ikke kan finde nogen kønnere.

Leth Espensen: Jeg skal sige i Anledning af disse Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), at hvis han vil benytte den Maade at føre Bevis paa, han brugte, havde han ikke behøvet at gaa saa langt tilbage, som han gjorde, han kunde da have taget et Afsnit af den Tale, jeg holdt forleden Dag. Naar han endelig vil bevise, at jeg hurtig havde forandret Standpunkt med Hensyn til Stillingen overfor Reformpartiet, kunde han først have læst den Del af min Tale, som handlede om det politiske, og bagefter den Del, som handlede om det økonomiske, saa var han